

@fosselat

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موضوع برترین خانواده قرآن در سوره انسان (دهرا)

[سبک زندگی علوی و فاطمی علیهما السلام در قرآن]
آیات ۵ الی ۲۲ سوره هل اتی (ابرار)

تهیه شده توسط حجت الاسلام علی رجبی

ابرار باشید و همانند عبادالله، آخرت را جدی بگیرید
و با نهایت خلوص، از حبّ دنیا به منظور جلب رضای خدا، بگذرید

سوره هل اتى (ابرار)

@fosselat

آيات ۵ الى ۲۲

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْغَدْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعَمُكُمْ لِيُوجِبَ اللَّهُ لَنَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شُمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذَلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾ وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ ولِدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنثورًا ﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خَضِرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَخُلُوعًا وَسَاقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾

@fosselat

برترین خانواده قرآن در سوره انسان (دهر)
[سبک زندگی علوی و فاطمی علیهما السلام در قرآن]
آیات ۵ الی ۲۲ سوره هل اتی (ابرار)

الف « فضیلت تلاوت سوره « هل اتی »

ب « شان نزول سوره ابرار « عبادالله »

ج « ویژگی های بهترین خانواده قرآن (خانواده علی و فاطمه (ع))

د « پاداش ابرار (بشارت نعمت های متنوع بهشتی)

هـ « دلیل نیامدن نام « حورالعین » در سوره انسان

و « شرط ورود به بهشت

۱- معیت با پیامبر اکرم (ص) و خاندانش

امام باقر (ع): « مَنْ قَرَأَ سُورَةَ "هَلْ أَتَىٰ" فِي كُلِّ غَدَاةٍ خَمِيسٍ... كَانَ مَعَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ (ع) »

یکی از پاداش های کسی که سوره "هل آتی" را در هر صبح پنجشنبه بخواند، این است که در قیامت با پیامبر (ص) و اهل بیت (ع) خواهد بود.

[تفسیر جوامع الجامع جلد ۴ ، ص ۴۰۷]

۲- بهشت و نعمات بهشت
پیامبر اکرم (ص): « مَنْ قَرَأَ سُورَةَ "هَلْ أَتَىٰ" كَانَ جَزَاؤُهُ عَلَى اللَّهِ جَنَّةً وَحَرِيرًا... »

کسی که سوره "هل آتی" را بخواند پاداش او بر خداوند بهشت و لباس های بهشتی است.

[تفسیر جوامع الجامع جلد ۴ ، ص ۴۰۷]

۳- موجب تقویت روح و اعصاب و درمان اضطراب

امام صادق (ع): « قَرَأْتُهَا تُقَوِّي النَّفْسَ ، وَتَشُدُّ الْعَصَبَ ، وَتُسَكِّنُ الْقَلَقَ وَإِنْ ضَعُفَ عَنْ قَرَأَتِهَا كُتِبَتْ وَ مُحِيَتْ وَ شُرِبَ مَاؤُهَا مَنَعَتْ مِنْ ضَعْفِ النَّفْسِ يَزُولُ عَنْهُ ذَلِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى »

« قرائت "سوره انسان" موجب تقویت و نیرومندی روح و قوی شدن اعصاب و آرامش یافتن اضطراب است و اگر کسی در قرائت آن ضعیف است و نمی تواند آن را بخواند، این سوره را بنویسد از ضعف نفس جلوگیری می کند و نتیجه بخش است به اذن خدای تعالی.»

[البرهان فی تفسیر القرآن، جلد ۵ ، ص ۵۴۱]

@fosselat

بهترین خانواده قرآن در سورة انسان (دهر)

ب شان نزول سورة دهر

۱- نقل منابع اهل سنت

تفسیر کشف زمخشری

۲- نقل منابع شیعه

تفسیر البرهان علامه بحرانی

« ب » شان نزول سوره هل اتی (دهر - ابرار - انسان)

(- نقل منابع اهل سنت (تفسیر کشاف زمخشری)

- تفاسیر معتبر سنی نیز این روایت را نقل کرده اند. تفسیر المیزان به نقل از ابن عباس این روایت را این گونه آورده است:

«و عن ابن عباس: ان الحسن و الحسين (ع) مرضا فعادهما رسول الله (ص) في ناس معه فقالوا: يا ابا الحسن لو نذرت على ولديك، فنذر على و فاطمه (ع) و فضه جارية لهما ان برءا مما بهما ان يصوموا ثلثه ايام فشفيا و ما معهم شيء. فاستقرض على (ع) من شمعون الخيبري اليهودي ثلاث اصوغ من شعير فطحنت فاطمه (ع) صاعا و اختبزت خمسه اقراص، على عددهم فوضعوها بين ايديهم ليفطروا فوقف عليهم سائل و قال: السلام عليكم اهل بيت محمد مسكين من مساكين المسلمين اطعموني اطعمكم الله من موائد الجنة فاثروه و باتوا لم يذوقوا الا الماء و اصبحوا صياما فلما امسوا و وضعوا الطعام بين ايديهم وقف عليهم يتيم فاثروه و وقف عليهم اسير في الثالثه ففعلوا مثل ذلك، فلما اصبحوا اخذ على بيد الحسن و الحسين (ع) و اقبلوا الى رسول الله (ص) فلما ابصرهم و هم يرتعشون كالفراخ من شده الجوع قال: ما اشد ما يسووني ما ارى بكم فانطلق معهم فرأى فاطمه (ع) في محرابها قد التصق ظهرها ببطنها و غارت عيناها فسأه ذلك فنزل جبرئيل و قال: خذها يا محمد هناك الله في اهل بيتك فاقراه السوره.»

عَنْ الصَّادِقِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ)، فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: يُوَفُّونَ بِالنَّذْرِ قَالًا: «مَرَضَ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ) وَهُمَا صَبِيَّانِ صَغِيرَانِ، فَعَادَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) وَمَعَهُ رَجُلَانِ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا: [يَا أَبَا الْحَسَنِ] لَوْ نَذَرْتَ فِي ابْنَيْكَ نَذْرًا لِلَّهِ، إِنَّ عَافَاهُمَا؟ فَقَالَ: أَصُومُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ شُكْرًا لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَكَذَلِكَ قَالَتْ فَاطِمَةُ (عَلَيْهَا السَّلَامُ)، وَقَالَ الصَّبِيَّانِ: وَنَحْنُ أَيْضًا نَصُومُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، وَكَذَلِكَ قَالَتْ جَارِيَتُهُمْ فَضَّةُ، فَأَلْبَسَهُمَا اللَّهُ الْعَافِيَةَ، فَأَصْبَحُوا صَائِمِينَ وَ لَيْسَ عِنْدَهُمْ طَعَامٌ. فَاذْطَلَقَ عَلَيَّ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) إِلَى جَارٍ لَهُ مِنَ الْيَهُودِ، يُقَالُ لَهُ شَمْعُونُ، يِعَالِجُ الصُّوفَ، فَقَالَ: هَلْ لَكَ أَنْ تُعْطِيَنِي جِزَّةً مِنْ صُوفٍ تَغْزِلُهَا ابْنَةُ مُحَمَّدٍ بِثَلَاثَةِ أَصْوَعٍ مِنْ شَعِيرٍ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَأَعْطَاهُ، فَجَاءَ بِالصُّوفِ وَالشَّعِيرِ، وَأَخْبَرَ فَاطِمَةَ (عَلَيْهَا السَّلَامُ) فَقَبِلَتْ وَأَطَاعَتْ، ثُمَّ عَمَدَتْ فَغَزَلَتْ ثَلَاثَ الصُّوفِ، ثُمَّ أَخَذَتْ صَاعًا مِنَ الشَّعِيرِ فَطَحَنَتْهُ وَ عَجَنَتْهُ، وَ خَبَزَتْ مِنْ خَمْسَةِ أَقْرَاصِ، لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ قُرْصًا.

[البرهان فی تفسیرالقران]

امام صادق (ع) از پدرش در تفسیر فرمایش خداوند عزوجل: (به نذر خود وفا می کنند) فرمود: «حسن و حسین (ع) که کودک بودند بیمار شدند، رسول خدا (ع) با دو مرد به عیادت آنها آمد. یکی از آنها گفت ای ابوالحسن! اگر برای دو فرزندت نذری می کردی خدا آنها را شفا می داد. حضرت (ع) فرمود: سه روز به شکرانه خدا روزه می گیرم و فاطمه (ع) هم چنین گفت و حسن و حسین (ع) هم گفتند: ما هم سه روز روزه می داریم و کنیزشان فزه هم چنین نذری کرد. خدا لباس عافیت به تن آنها نمود. صبح نیت روزه داشتند و طعامی نداشتند؛ علی (ع) نزد همسایه یهودی خود شمعون که شغل پشم ریزی داشت رفت و فرمود: می توانی مقداری پشم به من بدهی که دختر محمد برایت برسد و سه صاع جو در عوض آن بدهی؟ گفت: آری! مقداری پشم با جو به آن حضرت داد و او به فاطمه (ع) خبر داد و قبول کرد و اطاعت نمود و یک سوم پشم را رشته کرد و یک صاع جو را برداشت آسیا کرد و خمیر کرد و پنج قرص نان از آن پخت؛ برای هر نفر، یک قرص نان.

@fosselat

بهترین خانواده قرآن در سوره انسان (دهرا)

ویژگی های بهترین خانواده قرآن (خانواده علی و فاطمه (ع))

ج

۱- وفای به عهد

۲- ترس از معاد

۳- رسیدگی به نیازمندان

۴- انفاق و گذشت از آنچه دوست دارند

۵- اخلاص در عمل

۶- خوف از خداوند

۷- شکیبایی (در عبادت ، معصیت ، مصیبت)

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ...

آنها به نذر خود وفا می کنند

« ج ویژگی های بهترین خانواده قرآن (خانواده علی و فاطمه (ع))

۲ - ترس از معاد

انسان ۷

... يَخَافُونَ يَوْمًا كَانَتْ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

... و از روزی که عذابش گسترده است می ترسند. (۷)

@fosselat

« ج » ویژگی های بهترین خانواده قرآن (خانواده علی و فاطمه (ع))

۳ - رسیدگی به نیازمندان

انسان ۸

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ
مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾

@fosselat

و غذای (خود) را با اینکه به آن علاقه (و نیاز) دارند به مسکین و یتیم و اسیر می دهند. (۸)

« ج » ویژگی های بهترین خانواده قرآن (خانواده علی و فاطمه (ع))

۴- انفاق و گذشت از آنچه دوست دارند

سوره انسان - آیه ۸

يُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ ...

غذای (خود) را با اینکه به آن علاقه (و نیاز) دارند

سوره آل عمران - آیه ۹۲

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ...

هرگز به (حقیقت) نیکوکاری نمی‌رسید مگر اینکه از آنچه دوست می‌دارید (در راه خدا) انفاق کنید

إِنَّمَا نُنْطَعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ
مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ﴿٩﴾

(و می گویند) ما شما را برای خدا اطعام می کنیم و هیچ پاداش و تشکری از شما نمی خواهیم. (۹)

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا
قَطَرِيرًا ﴿١٠﴾

ما از پروردگاران خائفیم در آن روز که عبوس و شدید است. (۱۰)

« ج » ویژگی های بهترین خانواده قرآن (خانواده علی و فاطمه (ع))

۷- شکیبایی (در عبادت ، معصیت ، مصیبت)

سوره انسان - آیه ۱۲

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً
وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

خداوند در برابر شکیبائی آنان، بهشت و لباسهای حریر بهشتی را به آنها پاداش می‌دهد. (۱۲)

@fosselat

برترین خانواده قرآن در **سوره انسان** (دهرا)

پاداش ابرار (بشارت نعمت های متنوع بهشتی)

۱- انواع نوشیدنی های مختلف

۲- آرامش و رهایی از شر روز قیامت

۳- باغ های بهشتی و لباس های ابریشم

۴- تکیه بر تخت های زیبا

۵- فضایی معتدل و لذت بخش

۶- میوه ها و سایه ها

۷- پذیرایی با ظرف های نقره و جام های بلورین

۸- اندازه ظروف نقره و بلورین به اندازه میل آنان

۹- نوشانده می شوند از شراب زنجبیل (سلسبیل)

۱۰- خدمت کاران جوان و آماده به خدمت

۱۱- بهشت مقرر فرمانروایی بندگان خدا (ابرار) (انواع نعمت ها) و (سلطنت بزرگ)

۱۲- لباس های حریر سبز و ضخیم

۱۳- زیور آلات (دستبند های نقره که نورش چشم هارا خیره می کند)

۱۴- می نوشند شرابی پاک از دست پروردگارشان (شراب طهور)

۱- انواع نوشیدنی های مختلف

سوره انسان - آیه ۵ و ۶

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ
مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا
عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾

ابرار (نیکان) از جامی می نوشند که با عطر خوشی آمیخته است. (۵) از چشمه ای که بندگان خاص خدا از آن می نوشند، و از هر جا بخواهند آنرا جاری می سازند! (۶)

۲ - آرامش و رهایی از شر روز قیامت

سوره انسان - آیه ۱۱

فَوَقَّاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ
وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿۱۱﴾

از این رو خداوند آنها را از شر آن روز نکه می‌دارد و از آنها استقبال می‌کند در حالی که شادمان و مسرورند. (۱۱)

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً
وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

خداوند در برابر شکیبائی آنان، بهشت و لباسهای حریر بهشتی را به آنها پاداش می‌دهد. (۱۲)

« د پاداش ابرار (بشارت نعمت های متنوع بهشتی)

۴ - تکیه بر تخت های زیبا

سوره انسان - آیه ۱۳

مُتَكِيْنٍ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ... ﴿١٣﴾

این در حالی است که بر تختهای زیبا تکیه کرده اند... (۱۳)

۵- فضایی معتدل و لذت بخش

سوره انسان - آیه ۱۳

... لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا

زَمَهْرِيرًا ﴿١٣﴾

... نه آفتاب را در آنجا می بینند، نه سرما را. (۱۳)

@fosselat

آفتاب (نور) بهشت خنده علی و فاطمه (ع)

سوره دهر، آیه ۱۳

« لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا »

(در بهشت) در آنجا نه (حرارت) آفتابی بینند و نه سرمایی طاقت فرسا.

-ابن عباس می گوید:

« بَيْنَا أَهْلُ الْجَنَّةِ إِذْ رَأَوْا ضَوْءًا كَضَوْءِ الشَّمْسِ وَقَدْ أَشْرَقَتْ
الْجَنَانُ بِهِ فَيَقُولُ أَهْلُ الْجَنَّةِ: يَا رِضْوَانُ مَا هَذَا؟ وَقَدْ قَالَ
رَبُّنَا "لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا"؟ فَيَقُولُ لَهُمْ رِضْوَانُ:
لَيْسَ هَذَا بِشَّمْسٍ وَلَا قَمَرٍ، وَلَكِنْ عَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ ضَحِكًا وَ
أَشْرَقَتْ الْجَنَانُ مِنْ نُورِ تَغْرِيبِهِمَا.»

« هنگامیکه بهشتیان در بهشت هستند، ناگهان نوری همچون نور آفتاب مشاهده می کنند که صحنه بهشت را روشن ساخته است. بهشتیان به رضوان (فرشته مأمور بهشت) می گویند: این نور چیست در حالیکه پروردگار ما فرموده در بهشت نه آفتاب را می بینید و نه سرما را؟ می گوید: این نور خورشید و قمر نیست بلکه علی و فاطمه خندان شده اند و بهشت از نور دندانان روشن گشته است. »

[روح المعانی، ج ۲، ص ۲۵۹، احمد ثعلبی، همان، ج ۱۰، ص ۱۰۲]

۶ - میوه ها و سایه ها

سوره انسان - آیه ۱۴

وَدَانِيَهُ عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ

قُطُوفُهَا تَذَلِيلًا ﴿١٤﴾

و در حالی است که سایه های آن (درختان بهشتی) بر آنها فرو افتاده. و چیدن میوه هایش بسیار آسان است. (۱۴)

۷ - پذیرایی با ظرف های نقره و جام های بلورین

سوره انسان - آیه ۱۵

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ

وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾

و در گرداگرد آنها ظرفهایی از نقره، و قدحهایی بلورین می‌گردانند (مملو از بهترین غذاها و نوشیدنی ها) (۱۵)

۸ - اندازه ظروف نقره و بلورین به اندازه میل آنان

سوره انسان - آیه ۱۶

قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدْرُوهَا

تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾

ظرفهای بلورینی از نقره! که آنها را به اندازه لازم آماده کرده اند. (۱۶)

« د پاداش ابرار (بشارت نعمت های متنوع بهشتی)

۹ - نوشانده می شوند از شراب زنجبیل (سلسبیل)

سوره انسان - آیه ۱۷ و ۱۸

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ
مَزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا
تُسْقَى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾

و در آنجا از جامهائی سیراب می‌شوند که لبریز از شراب طهوری است که با زنجبیل آمیخته است. (۱۷)
از چشمه ای در بهشت که نامش سلسبیل است. (۱۸)

۱۰- خدمت کاران جوان و آماده به خدمت

سوره انسان - آیه ۱۹

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وُندَانٌ
مُخَلَّدُونَ ... ﴿١٩﴾

و بر گرد آنها نوجوانانی جاودانی (برای پذیرائی) می گردند ... (۱۹)

۱۱ - بهشت مقرر فرمانروایی بندگان خدا (ابرار) (انواع نعمت ها) و (سلطنت بزرگ)

سوره انسان - آیه ۲۰

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا
وَمُلْكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾

و هنگامی که آنجا را ببینی نعمتها و ملك عظیمی را می بینی! (۲۰)

۱۲- لباس های حریر سبز و ضخیم

سوره انسان - آیه ۲۱

عَالِيَهُمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ
خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ ... ﴿۲۱﴾

بر اندام آنها (بهشتیان) لباسهایی است از حریر نازک سبز رنگ، و از دیبای ضخیم ... (۲۱)

۱۳ - زیور آلات (دستبند های نقره که نورش چشم هارا خیره می کند)

سوره انسان - آیه ۲۱

... وَحَلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ ... ﴿۲۱﴾

... و با دستبندهایی از نقره تزیین شده اند. ... (۲۱)

۱۴- می نوشند شرابی پاک از دست پروردگارشان (شراب طهور)

سوره انسان - آیه ۲۱

... وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾

.... و پروردگارشان شراب طهور به آنها می نوشاند! (۲۱)

تشکر از تلاش خالصانه ابرار

@fosselat

سوره انسان آیه ۲۲

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً
وَكَانَ سَعْيِكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾

همانا این (نعمت ها) هست برای شما پاداشی (در
قبال اعمال صالحتان) و هست تلاش شما (در راه
اطاعت فرمان خدا)، سپاس گذاری شده « ۲۲ »

روح المعانی، ج ۲۹، ص ۱۵۸

- سید محمود آلوسی بعد از نقل روایت اطعام اهل بیت می گوید:

و من اللطائف انه سبحانه لم يذكر فيها الحورالعین و
 انما صرح عز و جل بولدان مخلصین رعایه لحرمة البتول
 و قره عین الرسول، لئلا تثور غیرتها الطبیعیه اذا احست
 بضره و هی فی افواه تخيلات الطباع البشریه و لو فی
 الجنه مره، و لا یخفی علیک ان هذه زهره ربیع لا تتحمل
 الفرك ثم التذکیر علی ذالك ایضامن بابت التغلیب.

از لطایف است که خداوند در این سوره (هل اتی) از اول تا آخر به احترام بتول و نور چشم پیامبر نام «حورالعین» را ذکر نکرده است و فقط از ولدان مخلص (فرزندان جاوید زیبا) نام برده است. چرا؟ برای اینکه به غیرت طبیعی وی برنخورد، زمانی که حس کند که وی دارای سجایای بشری می باشد و لو اینکه در بهشت حتی یک مرتبه باشد. گفتنی است که همانا این شکوفه بهاری است که تند باد را نمی تواند تحمل داشته باشد، تذکیر و مذكر بودن ضمیر در این سوره نیز از باب تغلیب است.

قال الباقر (ع):

« الْجَنَّةُ مَحْفُوفَةٌ بِالْمَكَارِهِ وَالصَّبْرُ فَمَنْ صَبَرَ عَلَيِ
 الْمَكَارِهِ فِي الدُّنْيَا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَالْجَهَنَّمَ مَحْفُوفَةٌ
 بِاللَّذَاتِ وَالشَّهَوَاتِ، فَمَنْ أَعْطَى نَفْسَهُ لَذَّتَهَا وَ
 شَهْوَتَهَا دَخَلَ النَّارَ. »

بهشت، میان ناگواریها و صبر است. هر کس در دنیا بر ناگواریها، صبر پیشه کند به
 بهشت می رود و دوزخ، میان لذتها و شهوت ها است. هر کس دنبال لذت و شهوت خود
 برود، وارد دوزخ خواهد شد.